

Plynový lampy

Lucie Bílá

Než vyrazila na šichtu, stáhla si kápi do ksichtu.
Tak trochu námořnická tvář, ta stará paní samotář.
Světlo stoupalo do nebes, vím, rozsvěcuje ještě dnes.
Ty věčný lampy nad námi, svítí tam mezi hvězdami.

Souhvězdí Bába a její pes, jestli s ní někdy někdo žil,
možná ji mlátil, možná pil, snad umřel, snad ji vopustil.

I v bouřkách vyšla do noci, jen tvrdost, žádný jemnocit.
Měla tak divný dlouhý krok, tma byla denně její sok.
Co bylo včera není dnes, stará Chalupová a Brita její pes.

Já da dá dá, ja da dá dáj.....

Plynový lampy ve mně shoří, paní a pes, ti věční samotáři.
Plynový lampy ať jim věčně svítí, jak rybář chytla tmu
a ráno měla světlo v síti.

Už v černým hrnci noci míchá svou hvězdnou zavářku.
A já ji dodnes hledám na obloze,
souhvězdí Britu psa a paní Chalupovou lampářku.

Souhvězdí Bába a její pes, jestli s ní někdy někdo žil,
možná ji mlátil, možná pil, snad umřel, snad ji vopustil.

I v bouřkách vyšla do noci, jen hrdost, žádný jemnocit.
Měla tak divný dlouhý krok, tma byla denně její sok.
Co bylo včera není dnes, stará Chalupová a Brita její pes.

Já da dá dá, ja da dá dáj.....

I v bouřkách vyšla do noci, jen tvrdost, žádný jemnocit.
Měla tak divný dlouhý krok, tma byla denně její sok.
Co bylo včera není dnes, stará Chalupová a Brita její pes.